

[REDACTED]

[REDACTED] novinář na volné noze

[REDACTED]

telefon: [REDACTED]

mobil s sebou nenosím

„emil“: [REDACTED]

datová schránka: nkcy3b

MOTTO: „SEJDEME SE NA HŘBITOVĚ.“

Magistrát města Ostravy

Prokešovo náměstí 8

+729 30 Ostrava

Rybím 14.4.2012

Žádost o informace dle zákona č.106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Dobrý den, žádám Vás tímto o informaci, jakým způsobem bylo vyřešeno oznámení Oživení o.s. ve věci přestupku Ing. Zdeňka Besty, senátora, kterého se měl dopustit, když do ve svého oznámení o činnostech ve smyslu zákona o střetech zájmů, nevedl za rok 2010 přesné, úplné a pravdivé informace.

Dále pak sdělte, které další přestupce jste ve smyslu tohoto zákona řešili a s jakým výsledkem – oznámení podalo opět o.s. Oživení Vašemu úřadu další čtyři přestupky.

Děkuji a jsem s pozdravem

[REDACTED]

narozen [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Magistrát města Ostravy
odbor vnitřních věcí

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/118707/12/Vnitř./Dro

Sp. zn.: S-SMO/118707/12/Vnitř./3

Pan

Vyřizuje: Mgr. Drong

Telefon: +420 599 443 602

Fax: +420 599 443 022

E-mail: rdrong@ostrava.cz

Datum: 2012-04-17

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava (dále jen „povinný subjekt“) na základě žádosti [redacted] nar. [redacted] trvalý pobyt [redacted] (dále jen „žadatel“), ze dne 5. 4. 2012, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo **takto**:

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žadatele o poskytnutí informací:

1. „K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku Ing. Zdeňka Besty, senátora, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace?“
2. „Které další veřejné činitele Váš úřad z výše jmenovaného důvodu řešil a s jakým výsledkem?“

o d m í t á.

Odůvodnění

Povinný subjekt obdržel dne 5. 4. 2012 žádost žadatele o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatel požadoval sdělit:

1. „K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku Ing. Zdeňka Besty, senátora, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace?“
2. „Které další veřejné činitele Váš úřad z výše jmenovaného důvodu řešil a s jakým výsledkem?“

Dne 14.4.2012 pak byla povinnému subjektu doručena další žádost žadatele, a to s obsahově obdobným textem, jaký byl uveden v jeho předchozí žádosti. Povinný subjekt proto věcně řešil obě podané žádosti jako jednu žadatelovu žádost, jíž se domáhal poskytnutí informací shora popsaného obsahu.

Povinný subjekt však musí k oběma výše uvedeným bodům podané žádosti sdělit, že ve smyslu ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím nebylo možno žadateli požadované informace poskytnout. Tento závěr odůvodňuje povinný subjekt následujícím způsobem.

Podle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu (viz např. ust. § 11 až 16 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 5 a ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Prostřednictvím shora citovaného ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož smyslem je provedení ústavně zaručeného práva na informace o činnosti veřejné správy, se tento zákon současně vypořádává s jiným právem garantovaným čl. 10 Listiny základních práv a svobod, a to s právem zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména (odst. 1), ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (odst. 2) a ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (odst. 3). Pokud dojde ke střetu obou práv, tzn. (v širším smyslu) práva na ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a práva na přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je obecně nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti – mimo jiné už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Ve sporných případech se proto aplikační praxe poskytování informací přiklání na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob, které jsou subjekty osobních údajů. Na zásadní aplikační přednost ochrany osobnosti a osobních údajů před právem na přístup k informacím poukazuje přitom např. i Úřad pro ochranu osobních údajů, který kromě jiného uvedl: „... Současná praxe příliš nerespektuje dikci zákona o svobodném přístupu k informacím a část veřejnosti tak stále vychází z mylného předpokladu rovnovážné úpravy principů práva na informace na jedné straně a principů ochrany soukromí na straně druhé ... Tento názor vychází z hierarchie práv, neboť je zřejmé, že právo na informace jako právo politické může pouze v ojedinělých případech existence významného společenského zájmu dominovat a převážít právo osobnosti (právo na soukromí).“

Z praxe uplatňované při vyřizování žádostí o poskytnutí informací podaných ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím (viz komentář k tomuto zákonu či metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle tohoto zákona), tedy vyplývá, že v případě, kdy žadatel žádá o informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě (např. žádost o informaci týkající se přestupku spáchaného určitou osobou), lze veškeré požadované informace považovat za „osobní údaje“, neboť se vztahují ke konkrétnímu subjektu. Obecně platí, že s ohledem na tuto skutečnost může dojít až k odmítnutí celé žádosti o informace, jelikož poskytnutím jakéhokoliv údaje (byť i takového, který by byl v případě obecné žádosti o poskytnutí informací, jež není výslovně vztahena ke konkrétnímu subjektu, poskytnutelný) by došlo k zásahu do ochrany „osobních údajů“. Obdobně by pak bylo třeba postupovat např. i v případě požadavku na vydání kopie správního rozhodnutí ve vztahu ke konkrétní fyzické osobě, zejména pokud by šlo o rozhodnutí ve věci, které se svou povahou bezprostředně dotýká osobnosti a soukromí fyzické osoby – i v takovém případě by neměly být údaje týkající se výlučně soukromí a osobnosti fyzické osoby, která je žadateli známa, poskytnuty, což by opět mohlo vést až k odmítnutí celé žádosti o informace.

K žádostem o informace o konkrétním správním řízení, jehož se účastní konkrétní fyzická osoba a které se dotýká či může dotýkat její osobnostní sféry (typicky žádost o informace o přestupkovém řízení vedeném proti určité konkrétní fyzické osobě pro podezření ze spáchání přestupku), je proto nutno přistupovat specificky. Vždy je nezbytné důsledně přihlížet k důvodům odmítnutí podané žádosti tak, jak je nastavuje zákon o svobodném přístupu k informacím, kdy za situace pravomocně ukončených správních řízení bude nejčastěji připadat do úvahy právě důvod pro odmítnutí žádosti stanovený v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. V popsanych případech je přitom zpravidla nutné žádost odmítnout v plném rozsahu, jelikož poskytnutím třeba i jen dílčí informace by mohlo dojít k porušení ochrany osobních údajů či osobnosti fyzické osoby, jíž se správní řízení týká.

Jak již bylo uvedeno, v tomto konkrétním případě požádal žadatel o poskytnutí informací, které se v první řadě týkají konkrétního vyřízení oznámení o přestupku dle zákona o střetu zájmů, jež bylo u povinného subjektu podáno na Ing. Zdeňka Bestu. Uplatněnou žádostí o poskytnutí informací se žadatel následně dožadoval i sdělení, na jaké další konkrétní osoby byla u povinného subjektu učiněna shodná oznámení o přestupku dle zákona o střetu zájmů a jakým způsobem je povinný subjekt vyřešil.

Je tedy zcela zřejmé, že se v uvedeném rozsahu podané žádosti o poskytnutí informací jedná právě o informace shora podrobně rozvedeného charakteru, tj. o informace o výsledku projednání konkrétních přestupkových věcí, jež se dotýkaly konkrétních fyzických osob. S odkazem na smysl úpravy obsažené v ust. 8a zákona o svobodném přístupu k informacím však sdělení těchto údajů není z výše uvedených důvodů přípustné.

Povinný subjekt uvádí, že odbor vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy během roku 2012 do dnešního dne skutečně obdržel 6 oznámení o přestupku podle zákona o střetu zájmů, a to ve věci veřejných funkcionářů, kteří mají v územním obvodu tohoto obecního úřadu obce s rozšířenou působností trvalý pobyt. Všechna takto došlá oznámení o přestupku byla v souladu se zákonem o střetu zájmů, jakož i se zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, řádně a ve stanovených lhůtách vyřízena.

Nicméně poskytnutí údaje, jak konkrétně bylo postupováno v případě podezření ze spáchání daného přestupku ze strany Ing. Zdeňka Besty (jehož výslovně žadatel ve své žádosti zmínil), by bylo v rozporu se shora předestřeny závěry vztahujícími se (v širším smyslu) k „ochraně osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu podezřelého ze spáchání určitého protiprávního jednání. Zcela shodně odmítavé stanovisko postavené na totožné argumentaci musí být logicky učiněno i ve vztahu k dalším konkrétním osobám, vůči nimž byla předmětná oznámení o přestupku podána (jejichž identitu navíc žadatel přímo nezná, ve své žádosti ji neuvádí, a snaží se ji získat prostřednictvím poskytnutí informací). Tatáž nemožnost vyhovět podané žádosti pak následně platí i ve vztahu k výsledkům projednání jednotlivých oznámení o přestupku, jež byla na tyto další osoby u povinného subjektu podána.

V návaznosti na výše uvedené povinný subjekt pro úplnost dodává, že skutečnost, že předmětná oznámení o přestupku byla u povinného subjektu učiněna na osoby v postavení veřejných funkcionářů ve smyslu zákona o střetu zájmů, nemění nic na faktu, že se z obecného hlediska jedná i v jejich případě o jednotlivě určené soukromé fyzické osoby. Bez ohledu na jejich postavení veřejných funkcionářů nelze tedy podle názoru povinného subjektu snižovat jejich právo na „ochranu osobnosti a soukromí“, jež se zásadně dostává každé fyzické osobě. V tomto případě přitom nebyl shledán žádný relevantně významný společenský zájem, který by měl upřednostnit právo na informace před „osobnostním právem“ jednotlivých osob, řešených u povinného subjektu v pozici podezřelých z přestupku.

Zcela v souladu s teorií i odbornou praxí zastávanou ohledně této právní problematiky proto dospěl povinný subjekt k závěru, že informace ve shora požadovaném rozsahu nelze žadateli oprávněně poskytnout, a to s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Za takové situace je nezbytným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Zákon o svobodném přístupu k informacím tedy v ust. § 15 odst. 1 ukládá, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno vždy, pokud povinný subjekt žádosti „nevyhoví“. V tomto případě byl objektivně shledán obligatorní zákonný důvod pro neposkytnutí požadovaných informací, tzn. pro nevyhovění všem bodům žadatelovy žádosti, a to s ohledem na aplikaci ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím (podrobně – viz výše).

Vzhledem ke všem skutečnostem, které byly výše vyloženy, tedy povinný subjekt závěrem shrnuje, že mu v dané věci nezbylo nic jiného, než žadatelově žádosti o poskytnutí informací v celém rozsahu nevyhovět

a rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tzn. ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojitosti s ust. § 8a tohoto zákona předmětnou žádost odmítnout.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to podáním učiněným u povinného subjektu. Uvedená 15denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí.

Podle ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

„otisk úředního razítka“

Mgr. Radek Drong v.r.
vedoucí oddělení civilněsprávního
odbor vnitřních věcí